

Nu m-am împotrivit adevărului

Marturia fostului preot romano-catolic

Bruno Bottesin

M-am născut în 1917 la Vicenza, Italia. La vârsta de unsprezece ani am intrat în Colegiul Franciscan ca să devin preot. După hirotonisirea mea am fost preot într-o parohie mică în regiunea muntoasă Castagnaro. În 1954 am fost transferat la o parohie mai mare din orașul Chieti. Pe urmă, episcopul Piasentini m-a invitat să predau în seminarul din Chioggia și mi-a încredințat acolo și o parohie.

Vieți neschimbate

În sfârșit am crezut că am găsit locul potrivit pentru lucrarea mea. Eram profesor la seminar, preot într-o parohie bună și câștigasem favoarea episcopului. Am organizat o Grupă de Acțiune Catolică foarte activă. Am lucrat zi și noapte pentru poporul meu cu un mare zel, dar foarte curînd am început să realizez că toate activitățile și faptul că predam catehismul și dogma romano-catolică nu erau în stare să schimbe viața concetățenilor mei. Ei veneau la biserică în fiecare duminică, primeau hostia și sacramentul spovedaniei, dar refuzau să urmeze învățăturile evangheliei lui Cristos. Cum puteam continua să dau sacramente unor oameni care nu voiau să renunțe la păcatele lor? Ei își ziceau creștini, dar făceau opusul la ceea ce ne-a spus Cristos în evanghelia Lui să facem. Cei mai mulți dintre enoriașii mei care nu voiau să facă nici un sacrificiu pentru Cristos și nici să-și schimbe viața au început să mi se împotrivescă, și mulți dintre ei spuneau: „Ce prostii ne predică el! De ce să ne schimbăm felul de trai cînd facem tot ce ne cere Biserica Romano-catolică? Primim Cina, ne ducem copiii la preoți ca să fie botezați și confirmați, suntem căsătoriți de preot, ne abținem de la carne în ziua de vineri, iar duminica mergem la biserică. Ce mai vrea de la noi noul nostru preot? Noi suntem creștini, întrucît facem parte din Biserica Romano-catolică“.

Numai Cristos

Cineva m-a pîrît la episcop. Acesta m-a chemat acasă și mi-a spus că trebuie să renunț la poziția mea de profesor și preot, întrucît am deviat de la învățăturile și instrucțiunile Bisericii Romano-catolice. El mi-a zis că le spuneam enoriașilor să vină la Cristos și să depindă de El în loc să le spun să depindă de sfinții din Biserica Romano-catolică, de sacramente și de preoții care aveau aceeași putere pe care o are Cristos de a ierta păcate. Am încercat în zadar să-l conving pe episcop că nu-i învățam pe oameni nișteerezii, ci numai evanghelia, și anume că păcatele pot fi iertate numai dacă cineva le recunoaște și le regretă înaintea lui Dumnezeu, pentru că există „*un singur Mediator între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Iesus*“. Episcopul s-a supărat foarte tare și m-a scos din funcția de profesor și preot. Cînd i-am spus că o să mă duc la Roma, la papă, ca să fac apel împotriva deciziei lui, mi-a răspuns că nu are nimic împotriva.

Grația lui Dumnezeu într-o cameră liniștită

Am plecat la Roma doar la cîteva zile după ce mi-am pregătit pledoaria și m-am dus la Vatican ca să-mi prezint cazul în fața papei Pius al XII-lea. Timp de mai multe zile n-

am primit nici un răspuns. Apoi am fost informat că papa nu avea timp să-mi asculte pasul și că ar trebui să fac apel la Congregația Credenței. Atunci mi-am dat seama că fusesem lăsat singur, ba că mă abandonase în mod laș chiar cel care se numește locțiitorul (vicarul) lui Cristos și Sfântul Părinte. Pe scurt, eram neputincios. Am început să realizez deosebirea dintre evanghelie și o organizație bisericească. Evanghelia este pentru oameni, dar structura Bisericii Romano-catolice nu e alcătuită pentru beneficiul individului, ci favorizează interesele liderilor politici și clericali.

Am plecat din Roma și m-am întors la enoriașii mei, dar când am revenit nu mai aveam biserică sau post de profesor. Totuși n-am renunțat și mi-am pus toată încrederea în Domnul. Am rămas în oraș printre enoriașii mei. Un prieten mi-a pus o cameră la dispoziție și acolo, în liniștea din ea, după atâtea încercări și neazuri cu episcopul și în Roma, am început să citesc Noul Testament ca să caut mîngîiere. Nu mai citisem niciodată înainte o carte cu atîta interes. Spre surpriza mea, am găsit răspunsul la multe îndoieli pe care le aveam privitor la unele învățături ale Bisericii Romano-catolice. Foarte curînd, am început să realizez că majoritatea dogmelor și învățăturilor pe care încercasem ca preot să-i determin pe enoriașii mei să le creadă nu erau în evanghelie, ci erau concepute de oameni și chiar contraziceau Biblia. Am început să înțeleg că timp de șaptesprezece ani nu fusesem un servitor al lui Iesus Cristos și preotul Său, ci servitorul unei organizații puternice.

De ce șaptesprezece ani ca să descopăr adevărul?

Poate să pară surprinzător că mi-a trebuit atîta timp ca să descopăr adevărul. Să nu se uite însă că un candidat la preoție intră în seminar ca băiat și că este adult când își termină studiile. Ca urmare, nu e ușor să iei o decizie împotriva Bisericii Romano-catolice. Ești cumva de părere că toți preoții cred ceea ce-i învață pe oameni? Mulți dintre ei nu cred, dar rămîn în preoție, deoarece le este teamă să părăsească Biserica. Eu unul n-am mai putut să servesc doi stăpîni, pe papă și pe Iesus Cristos.

Lucrarea lui Cristos – nu lucrarea noastră

Eu L-am ales pe Cristos și L-am primit ca Salvatorul meu personal. „*El ne-a salvat – nu prin faptele dreptitudinii pe care le-am fi făcut, ci după îndurarea Sa – prin spălarea nașterii din nou și prin reînnoirea Spiritului Sfînt*“ (Titus 3:5). Acum predic adevărata evanghelie, liber și fără limitări, în același oraș în care am fost preot. Persecuțiile sunt multe, dar Domnul este puternic. Mai mulți oameni s-au convertit.

Dragii mei preoți, dacă citiți aceste rînduri, nu vă împotriviți adevărului, ci căutați-l în evanghelie și predicați adevărul din Biblie. Nu aveți voie să adaptați evanghelia la învățăturile voastre, ci trebuie să fiți schimbați în conformitate cu evanghelia. Dacă nu vă întoarceți la adevărurile evangheliei nu va exista speranță sau fericire pentru voi, ci numai întuneric, întristare și păcat. Așa cum a spus Cristos oamenilor religioși de pe timpul Său: „*Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre*“ (Ioan 8:24).

Bruno Bottesin, italian prin naștere, s-a angajat din toate puterile pentru a depune mărturie în fața clerului romano-catolic. Nu știm dacă actualmente este la Domnul sau nu.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Aceasta marturie este preluata din cartea

De parte de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum II.

Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. II.

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE

str. Podului nr. 8

Fagaras/BV, 505200

ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV

Hochstrasse 180

CH-8330 Pfäffikon ZH

ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch

www.clkv.ch